patet euangeliũ. Quo ad thema
Fit aũt mentio de q̄tuor ventis in
speciali qui sũt nobis cõtrarij. mo
uentes mare huiꝰ seculi Primus
orientalis. secundꝰ meridionalis
tercius occidẽtalis. quartꝰ septen
trionalis Primus ventus ē orien
talis et ille flat qñ hõ originē ꝫ vi
te cogitat. quis sit. quõ nudꝰ mũ
dum intrauit in fletu et in miseria
et homo ille cogitat Vnde ait iob
Nudꝰ egressus sũ ex vtero matris
mee. Tũc homo ↄtẽnit facile oẽm
ꝓsperitatẽ mũdi. et accipit humi
litatẽ q̄si ventũ quo aĩa post hanc
vitam nauigat ad portuꝫ salutis
De quo actuũ aplo℞ 27. Nauigã
te paulo aplo de roma in greciã
venit ventus oriẽtal' et mouebat
mare. et i piculo ↄstituti timuerũt
valde. Et mercatores cũ q̄bꝰ erat
paulus vidẽtes piculũ ꝓiecerunt
mercimonia i mare. et potiꝰ sanaẽ
volebãt corpora q̄ retinere merci
monia Ita spũaliter aĩa volens
nauigare de hoc mũdo in celum cũ
vẽto humilitatis habẽs mercimonia
i. multa tpalia rerũ et ꝓpetates
mũdi. venit ventꝰ oriental' i. ↄside
ratio q̄uo homo nudꝰ venit i hũc
mundũ. ꝓijcit õmia tpalia et dat
paupibꝰ. q̄ meliꝰ est secure ire ad
portũ salutis q̄ animaꝫ mergi i ꝓ
fundũ maris inferni. Sed contra
istum ventuꝫ flat ventꝰ supbie cõ
cutiens domũ ↄsciẽtie. De quo le
gimꝰ in libro iob. Erat iob diues
et ꝑuatus ē repente õibus diui
cijs. habuit septem filios et tres
filias. vescẽtibꝰ illis in domo pri
mogeniti venit repente ventꝰ a regi
one deserti ↄcutiẽs q̄tuor angulos
domꝰ q̄ corruit et oppressit oẽs pu
eros. Ita spũaliter filijs ihũ xp̄i
et filiabꝰ in domo primogeniti. i.
sancta eccl'ia q̄ est domꝰ p̄moge
niti altissimi patris. et pater ait
istud i psalmo. Primogenituꝫ po
nam illũ excelsum p̄ regibꝰ terre.
In hac domo filijs dei edentibus
et bibẽtibꝰ venit ventꝰ supbie et cõ
cutit quatuor angulos domꝰ id ē
quatuor bonas conditiones vide
licet puritatem. sedulitatem. hone
statem. concordiam. et domus cor
ruit i dest sancta ecclesia et oẽs fili
os dei opprimit. Vnde paulꝰ dicit
Nõ simꝰ puuli fluctuãtes ne circũ
feramur omni vẽto supbie ne aĩa
submergat'. Ergo q̄uo nati sumꝰ
in hunc mundum cogitemꝰ Et sic
pꝫ primꝰ ventꝰ. Secũdus ventus
occidentalis est mo₂s. Ille flat et
animã q̄si in naui ducit per mare
magnum i dest mundum. dum ho
mo cogitat mortem amarissimaꝫ.
quia in ista parte mundi sol occi
dit et hoc habemus frequenter co
gitare quomodo homo ita mira
biliter et improuise moritur. et
quomodo omnia membra corpo
ris tangãtur. et quomodo anima
separatur. et quomodo animã a
demonibus accusatur et q̄uomo
do de omnibus operibus nostris
rationem reddere debemus. quãdo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

taliter iſte vent9 occidentalis flat.
tūc oēs laſciuie ⁊ vanitates mun
di ⁊ delectatio corpis repellit. Vñ
legim9 figuraꝫ i exodo ꝙ quando
moyſes voluit ex iuſſu dei filios iſ
rahel ducē de egipto mlta ſigna
fecit et ꝑcipue ꝑcuſſit terram et
venerunt mlte locuſte q̄ deuora
bant fruct9 terre ⁊ oēm herbā vi
rentē. ſꝫ clamabāt ad dominū dicē
tes. O domine libera nos de iſta tri
bulacōe. ⁊ fecit domin9 flare vētuꝫ
occidentaleꝫ et arripuit locuſtas
et piecit in mare. Ita ſpūaliter to
tus mundus eſt egipt9 plen9 locu
ſtis id eſt vanitatib9 et delicioſe vi
uentib9. oēm herbā virentē i. oēs
virtutes aīe corrodētib9 Sed ne
ceſſe eſt nobis hodie clamare ad
dominuꝫ vt nos dignet ab illis lo
cuſtis liberarē q̄ deuorāt ſbaꝫ pau
ꝑꝝ. Tūc domin9 dimittit ventuꝫ
occidētalem i. memoriaꝫ mortis q̄
tollit oēs vanitates i. leticias mū
danas. ⁊ ꝓicit a ſe in mare rubꝝ
id eſt penitētie. ⁊ tunc aīa ſecure
nauigat ad portuꝫ ſalutis ¶ Ter
cius vent9 eſt meridionalis id eſt
vulgariter ſuden. et hic vent9 eſt
dulcis et ille flat qñ cogitam9 de
vita eterna et gaudijs eius. et ge
nerat in nobis caritateꝫ qua cari
tate anima noſtra velut velox na
uis tranſit ad portuꝫ ſalutis. Vñ
aīa i canticis dicit. Veni auſter
ꝑfla ortum meum. De iſto vēto
legitur in tercio libro regum ꝙ
propter peccata hominuꝫ tres an

nos nō pluit ſup terrā ⁊ ſex men
ſes. Sed ꝯpleta helias aſcendit in
montem iuxta mare ⁊ orauit ſep
ties Et ecce celi aperti ſunt ⁊ venit
ventus auſtralis ⁊ eduxit nubes.
et nubes dederunt pluuias. et ter
ra dedit fructum ſuū. Ita ſpiritua
liter propter peccata hominis nō
flat ventus auſtralis in cor homi
nis vt meditetur in celeſtibus De
bet igitur homo aſcendere in mon
tem ſancte vite ⁊ orare. tunc vent9
auſtralis adducit pluuiā lacima
ruꝫ ⁊ anima germinat virtutib9.
In hoc vento renouat ſe niſus vt
ait iob. Dicūt naturales ꝙ niſus
qñ non poteſt bene volare ꝓpter g̃
uitatem pennarum antiquarum.
volat contra ventum auſtralem q̄
ipſum calefacit et deponit omnes
antiquas pēnas. Ita anima deuo
ta ſentiens ſe grauatam cum cogi
tationibus malis ⁊ peruerſis. ver
tat ſe ad ventum caritatis et cale
fit anima et deponit omnes plu
mas viciorum Contra hunc ven
tum caritatis flat ventus inuidie
qui exſiccat omnem fonteꝫ carita
tis ⁊ gracie. Vnde alibi dr. Addu
cet domin9 vrentē ventum de deſer
to aſcendentem et ſiccabit fontes
eius Sed duo iſti venti ſunt ꝯtra
rij ideo mouet mare huius ſeculi
Quando enī flat ventus auſtralis
facit aīam calidaꝫ vt ait ſalomō
Omni tempore veſtimenta [tua] ſint cā
dida ſiue calida quia auſtro ꝑ
flata. Ideo venit contrari9 ventus

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ingratitudinis· De quo ait beat⁹
bernhard⁹ Ingratitudo ē ventus
exſiccās oēm fontē grē· Et ſic pꝫ
terci⁹ ventus ¶ Quartus ventus
ē aquilonaris cū ille flat· timorē
eterni ſupplicij flat Vnde ait pp̄ha
iheremias Ab aq̄lone pandet oē
malū Debet enī homo cogitare q̄
luxurioſi ⁊ immūdi cremabūtur
ſulphure ⁊ pice ⁊ igne ⁊ frigidita
te· De quo ait ip̄s· Pluet ſup pec
catores laq̄os ignis ⁊ ſulphur ſpi
rit⁹ pcellaꝝ ⁊c· Vn̄ pluit dn̄s ſu
per ſodomā et gomorrā ſulphur
et ignē· Et hec cogitāte aīa ducit̄
poſt hanc vitam p virtutē caſtita
tis ⁊ timoris q̄ſi navis velo ⁊ ma
lo id eſt maſtbom ad portū ſalu
tis Vnde eccleſiaſtici ƺ· Frigid⁹
vent⁹ aq̄lo flauit et cōgelauit cri
ſtallus ab aq̄s Ventus frigidus
ē ꝯſideratio eterni ſupplicij· et tūc
aqua luxurie fit criſtallus caſtita
tis Huius legim⁹ ſpūalem doctri
nam in naturis reꝝ· Qꝫ in mari
ſūt quidā piſces q̄ dicunt̄ delphi
nes hij libēter audiūt vocē homi
num dulciter cātantiū ⁊ ad flatū
aquilonis ſe vertunt ſed auſtro
flante obturāt aures et ponūt ſe
ad pfundū maris ne audiāt vel
pcipiant ventum auſtralem qui
ē contrari⁹ aquilonis· Ita ſpūali
ter multi ſunt ī hoc ſeculo cū flat
ventus aquilonis id ē adūerſita
tes ł infirmitates corpis vertunt
ſe ad vocem predicatoris ſicut del
phini ad ventū aquilonē ⁊ libēter
tūc audiunt quicquid eis conſu
litur ⁊ pmittunt oīa bona facere
et nunq̄ ampliꝰ peccare De qui
bus dicit yſayas Dn̄e in āguſtia
q̄ſierūt te· Sed auſtro flante hoc
eſt cū fuerint ſani et diuites quā
tum cūq̄ʒ vocant̄ ad penitentiā et
ad bonam operationē faciunt ſic
delphini obturātes aures ſuas et
ponunt ſe ad profundum maris
huius ſeculi ⁊ corda ſua· q̄ nec de
um nec propriā ſalutem nec pxi
mi neceſſitatem cognoſcūt Sed ſi
dn̄s tangit eos manu ſua tunc ſta
tim deum cognoſcunt vt patet in
daniele· Nabuchodonoſor rex no
luit in pſperitate ⁊ in diuicijs ⁊ in
ſanitate ſui corporis deum cogno
ſcere ⁊ gloriabatur de ſua potētia
quaſi eſſet deus· ⁊ ideo eductus ē
in heremum vbi ſeptem menſib⁹
ꝯmedit fenum ſicut bos ⁊ tunc ele
uauit oculos ad celū ⁊ dixit Modo
cognoſco q̄ deus eſt in celo omni
potens et non eſt alius preter eū
Et ideo addidit· Benedico deū vi
uentem in ſecula ſeculorum ⁊ glo
rificabo eum Ita accidit multis q̄
deum non cognoſcunt in ſuis deli
cijs et vicijs· ſed cū dn̄s eos tan
git dicunt Domine domine·

¶ Dominica ſecunda quinta uel ·ƺ·a
¶ Sermo ·xi·

Domine nonne bonū ſemē
ſeminaſti in agro tuo: vn̄
ergo habet zizaniam Marci· viij·

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf